

i det hele, vilde han se, at der ikke er Tale om en 8 Timers Arbejdsdag i den Forstand, at man siger: vi rører os ikke mere; det er blot det, at man nøjes med 8 Timers Arbejde paa Værkstederne. Hvis man skulde gaa bort derfra, hvad vilde da Resultatet blive? Er Forholdet da dette i Dag, at det, der skaber Industrien Vanskeligheder, er, at man i andre Lande, hvor Forholdene er normale, arbejder billigere end her? Det kan ikke være ubekendt, at en meget stor Del af de os omgivende Lande har ved Lov gennemført 8 Timers Arbejdsdagen, og at man fra Folkenes Forbund har henstillet til Landene at gennemføre 8 Timers Arbejdsdagen som et Middelt mod Arbejdsløsheden. Det er ikke et særlig dansk Paafund. Ja, det er nu ikke Krav, der stilles alene af Socialdemokraterne; under Konferencerne indenfor Folkenes Forbund var der Enighed om at henstille, at man skulde arbejde for Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen, netop for at Arbejderne kunde faa Tid til at dygtiggøre sig, men ogsaa for at raade Bod paa Arbejdsløsheden. Og saa mener den højtærede Landbrugsminister, at Danmark skulde indtage en Særstilling baade med Hensyn til Nedsættelse af Arbejdslønnen og med Hensyn til Forlængelse af Arbejdstiden! Der er jo Arbejdsløshed andre Steder ogsaa; man staar ikke i andre Lande og mangler Varer, som man ikke vil købe af Danmark, fordi de er for dyre; nej, det er simpelt hen saaledes, at i alle Lande, hvor Forholdene er normale, kendetegnes Bevægelsen af Varerigelighed. Man skulde nedsætte Lønnen! Ja, skulde vi nedsætte Lønnen saaledes, at de danske Arbejdere skulde ind under lignende Vilkaar som enkelte af de Lande, der er blevet ramt af Krigen, hvor de lever under Forhold saa frygtelige, at hvis en Konkurrence skulde optages med dem, skulde man ned paa en fuldkommen Sulteløn — skulde vi ind paa saadanne Vilkaar, tror jeg, at de, der først vilde komme til at føle Følgerne deraf, vilde blive de danske Landbrugere, thi det vilde simpelt hen betyde, at det blev fuldkommen umuligt at skaffe sig andre Indtægter til den Statskasse, som Finansministeren har til Opgave at skaffe Balance i, thi saa vilde Landbruget være det eneste, der overhovedet kunde bringe Indtægter til Statskassen. Hvis den højtærede Landbrugsminister havde Forstaaelse af, hvorledes en Landbrugspolitik bør føres, maatte han vide, naar han talte om, hvem der drev Klassepolitik, om det var det ene

eller det andet Parti, at det er saaledes for Arbejdernes Vedkommende under den nuværende Produktionsordning, at det ikke er en fortjenstfuld Handling, at vi søger at hjælpe Industrien og søger, som vore Afstemninger viser, at hjælpe Landbruget, det er Erkendelsen af, at man kan ikke isolere sig. Arbejderne kan ikke varetage deres egne Interesser, uden at de samtidig varetager andres Interesser. Og Landbruget burde forstaa, at skal det varetage sine egne Interesser, kan det ikke isolere sig og mene, at alt, hvad de andre foretager sig, er det uvedkommende.

Jeg har endelig et Par Bemærkninger i Anledning af en Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem Hr. Rode, om, hvorledes Stillingen vilde blive, hvis Socialdemokratiet blev det største politiske Parti og sammen med det radikale Venstre blev Flertal. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at hvis vi skulde vente Støtte fra det radikale Venstre, blev det ikke for at drive socialistisk Politik. Det forekommer mig, at denne Udtalelse var fuldkommen upaa-krævet. Venstres Ordfører sagde i Indledningen til sit Foredrag i Dag: Der er principielle Spørgsmaal, hvorom vi ikke kan enes — det var de Konservative og Venstre —; der er Opgaver man maa lade ligge, fordi der ikke er Flertal til deres Løsning, fordi Venstre vil een Vej, de Konservative en anden Vej. Vi maa lade dem ligge; men to Partier, hvert med sin Anskuelse, kan meget vel gennemføre visse Ting, hvorom der kan opnaas Enighed. Jeg har ikke udtalt mig om andet end, hvad jeg mente maatte blive Opgaverne efter næste Valg. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Slengerik i, hvad han sagde derom. Jeg mener, at der maatte kunne skabes Samarbejde mellem Socialdemokraterne og det radikale Venstre om saadanne Spørgsmaal, som jeg netop nævnte, om en Omordning af hele Militærspørgsmaalet, Forbedring af Aldersrenten, Løsning af Jordspørgsmaalet, en Ordning, hvorved vi skaffede Arbejde til flere endnu. Disse Spørgsmaal er af stor Betydning for Socialdemokratiet; og jeg kan ikke tænke mig, at det radikale Venstre skulde mene, at de ikke kan bidrage til Løsning af disse Spørgsmaal. Derimod har Socialdemokratiet principielle Krav, ganske som den ærede Ordfører for Venstre udtalte, hvor vi staar ene, og vi har ikke Ret til at kræve dem gennemført, forinden der staar et Flertal bagved, som kræver dem gennemført. Men det er min